

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVIII (63) • ŠTEV. (Nº) 17

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 13 de mayo - 13. maja 2010

BOG IN SLOVENIJA

ANDREJ FINK

(Govor na proslavi 50-letnice Slovenskega doma v Carapachayu)

Spet smo se srečali ob praznovanju, tokrat ob takem, ki slavi petdesetletnico. Slovenci v Argentini že nekaj let praznujemo obletnice, ki dosegajo polovico stoletja in več. Ob njih razmišljamo o sebi, predvsem pa o našem bivanju kot skupnosti.

Vsaka obletnica, posebno pa petdeseta, naj bo osebna ali skupinska, je vedno priložnost za pogled nase, predvsem v svojo notranjost, da se ob ponovni spremembi številke na našem življenjskem koledarju zamislimo o naši poti, da vsaj nekoliko pogledamo nazaj na del ki smo ga že prehodili, in da tako iz preteklosti in sedanjosti nastopimo prihodnost. V to sicer naravno in brez samozavedanja vstopamo z vsakim trenutkom, vendar hočemo tudi razumsko vanjo, z upravičeno željo, da si prihodnost tudi osvojimo. Človek ni samo družabno, temveč je tudi zgodovinsko bitje, ki od prvega danega mu trenutka življenja neprestano potuje in skuša doseči polnost svojega bivanja.

Zgolj časovni podatek ni najbolj pomemben, saj sam pretek časa mnogokrat ne pomeni veliko. Čas je nekaj relativnega. Navadili smo se ga meriti s čim večjo eksaktnostjo, menda zato, da bi ga čim bolje uporabili, pri čemer vedno ne uspemo. Še največkrat ga obvladamo takrat, kadar se paradoksnost zavedamo, da smo bili ustvarjeni za večnost, to je, za brezčasnost. Šele po padcu in zaradi njega smo bili pahnjeni v čas, kot kazen. Takrat smo postali minljivi. Tedaj je čas postal neobhodna kategorija v kateri se sučemo, nihamo, včasih celo z nekim obupom lovimo dneve, ure in minute, ki nam uhajajo kot voda med prsti in se ne povrnejo več. Čas beži in je kratek, pravi ljudska modrost in mnogi s tem povezani izreki.

Čas je pred nami in za nami. Katerega je več, ne moremo vedeti, ne glede na leta ki smo jih preživeli. Oba pogleda, nazaj in naprej, nas približujeta k pravemu razumevanju našega bivanja sredi časa. Poleg časnih dimenzij, s katerimi smo se morali srečati, pa kljub kazni in izgonu, ohranjamo tudi večnostno in duhovno dimenzijo, ki nam daje drugo vizijo vsega kar nas obdaja. Med časom in večnostjo, torej med relativnim in absolutnim, se širi naša pot kot cesta, ki se pred nami izgublja v daljavi. Do neke točke vidimo. Od tam naprej pa nastopi negotovost. Ne moremo vedeti kaj se skriva za nepregledno razdaljo, za hribom, za ovinkom. Še tako stvarno gledanje in razmotrivanje ne zadostuje. Od tam naprej nastopi vse kar je neotipljivo, in je samo od naše sposobnosti za spoznanje te vrste dimenzij odvisno kako bomo nadaljevali pot.

K sreči imamo preteklost in zgodovino, torej nabrana leta, desetletja in izkušnje, ki so starejšim dokaz, da so živeli, mlajšim pa spodbuda, da bodo tudi oni lahko preživeli kaj podobnega. Preteklost je jasna in jo poznamo. Prihodnost je še zavita in tančice in ne vemo kakšna bo. Toda med preteklostjo in sedanjostjo, torej med tema dvema točkama, lahko potegnemo ravno črto, premico, ki bo kazala v neko smer. Tej smeri naj bi sledili in ob njej načrtovali prihodnost, opremljeni s kreplostjo upanja in z lastnostmi volje in delavnosti.

Te misli se nam rojevajo ob današnjem polstoletnem slavu zato, ker nas je zbral ravno pretečeni čas. Ko ste načrtovali ta dom in ga začeli graditi ste mislili samo naprej, čeprav vam prihodnost ni bila prav nič jasna. Če bi takrat kdo kakšnega izmed tedanjih neutrudnih ustanoviteljev vprašal kako si zamišlja ta dom in skupnost v njem čez pol stoletja, bi mu ta gotovo po domače odgovoril: Ne sprašuj neumnosti! Takoj za tem bi pa dodal, kot ste gotovo vsi tedaj mislili: Za lopato primi, pa ti bo vse jasno! Danes je tistih petdeset let tedanje prihodnosti, po katerih je spraševal domnevni radovednež, že postalo preteklost in tedanja nejasna prihodnost je danes najbolj otipljiva stvarnost na katero krajani in vsi Slovenci s ponosom gledamo. Tudi danes se lahko kdo vpraša kaj bo čez petdeset let. Model za tovrstne odgovore je bil izdelan že takrat in je danes prav tako veljaven. Samo za lopato je treba prijeti, danes morda ne več v dobesednem smislu.

Pogled nazaj pa nam pravi, da smo danes dejansko v veliko boljšem položaju kot takrat. Danes vidimo kaj vse je mogoče,

(nad. na 2. strani)

Začela se je kampanja

S postavitvijo dveh stojnic na Prešernovem trgu v Ljubljani je pretekli torek SLS začela kampanjo pred referendumom o arbitražnem sporazumu, ki bo 6. junija. Vodja stranke Žerjav je v nastopu ob odprtju stojnic obžaloval, da bodo o tako pomembnem vprašanju odločali volivci na referendumu. Žal pa

drugače ni bilo mogoče, je dejal, saj je vlada sprejemanje sporazuma vodila tako, da opozicija nanj ni imela vpliva niti v DZ, kjer bi moral biti kot ustavna materija ratificiran z dvotretjinsko večino.

Pri referendumu gre „za najpomembnejše vprašanje po odločitvi za samostojnost Slovenije“, je poudaril. Sporazum po njegovi oceni pomeni „preveliko tveganje“ za to, da Slovenija v prihodnosti „dostopa do mednarodnih voda po slovenskem teritorialnem morju ne bo imela več“. Tveganje je nesorazmerno in samo na slovenski strani, je poudaril, saj „lahko Slovenija izgubi vse, Hrvaška pa ničesar“.

Proti potrditvi sporazuma se je izjavil tudi predsednik prvega demokratično izvoljenega slovenskega parlamenta France Bučar. Bučar je skupaj s tržaškim pisateljem Borisom Pahorjem in filozofom Tinetom Hribarjem v imenu Slovenskega panevropskega gibanja predstavil izjavo, s katero pozivajo h glasovanju proti arbitražnemu sporazumu s Hrvaško na referendumu 6. junija. Med drugim je dejal, da

pomeni podpora sporazumu preveliko tveganje za Slovenijo, čeprav priznava, da bi lahko arbitražno sodišče odločilo tudi v skladu s slovenskimi interesi.

„Arbitražni sporazum je posledica dolgoletnega jalo-vega početja slovenske politike“, s svoje strani meni Niko Kavčič. Starosta slovenske levice je v zadnjih mesecih

večkrat razburkal slovensko politično sceno.

Predsednik vlade Borut Pahor in predsednik SDS Janez Janša pa sta se prvič po volitvah leta 2008 soočila na TV Slovenija, kjer sta razpravljala o arbitražnem sporazumu. Na začetku soočenja v oddaji Polemika je Pahor glede referenduma o sporazumu dejal, da bi bil sam pripravljen nositi zelo težko breme odgovornosti za sprejem odločitve o sporazumu, a je dodal, da se mu po drugi strani zdi, da je dobro, da se nadaljuje nek proces osamosvojitve, ki se je začel s plebiscitom, nadaljeval z referendumom o EU in Nato, „konča pa naj se z referendumom o južni meji“.

Janša je menil, da gre pri referendumu za najpomembnejšo odločitev Slovenije po plebiscitu. Dejaj je, da je neodgovorna vladna politika zavzela neenotno stališče glede rešitve meje, „sedaj pa je odločitev v rokah volivcev“.

Polemike ne bo mogoče premostiti do nedelje, 6. junija, ko bomo odločili volivci.

Kako bomo volili

Z veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu so medijem in društvom poslali navodila, kako bodo potekale volitve v nedeljo, dne 6. junija 2010. Gre za **naknadni zakonodajni referendum** o Zakonu o ratifikaciji arbitražnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške.

Na referendumu lahko glasujejo tisti slovenski državljani, ki imajo pravico voliti poslance v državni zbor (torej vsi tisti, ki bodo do 6. 6. 2010 dopolnili 18 let). Glasovati je možno na več načinov.

Ker imajo domala vsi rojaki naše skupnosti svoje stalno prebivališče v tujini, so za njih možni naslednji načini glasovanja:

1. glasovanje po pošti iz tujine
2. glasovanje na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu
3. glasovanje v Republiki Sloveniji (če se v tem času nahaja v Sloveniji).

Če rojak želi glasovati po pošti, mora predhodno izpolniti **obrazec REFERENDUM IZSELJENCI** in ga posredovati Državni volilni komisiji (po pošti, faksu ali skeniranega po elektronski pošti) in sicer **do 22. 5. 2010. Če tega do navedenega datuma ne bo storil, ne bo mogel glasovati po pošti.**

Tisti, ki bo glasoval po pošti iz tujine, bodo potem prejeli volilno gradivo, ki ga izpolnjenega lahko posreduje na veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu ali na svojo matično okrajno volilno komisijo (naslov bo na ovojnicah) in sicer **do 5. 6. 2010** (pošta mora prispeti v Slovenijo do 14. 6. 2010).

Tisti pa, ki se bo 6. 6. 2010 nahajal v Sloveniji in bi želeli glasovati, lahko to naredi na posebnih voliščih v Sloveniji, imenovanih OMNIA. Za to se mora prijaviti Državni volilni komisiji **do 3. 6. 2010** (zaenkrat seznam OMNIA volišč še ni objavljen).

Seveda je **najbolj enostavno, da volivec glasuje na veleposlaništvu Republike Slovenije** v Buenos Airesu. Glasovanje bo potekalo v nedeljo 6. 6. 2010 med 9.00 in 17.00. Tam se mora identificirati z osebnim dokumentom.

Dne 11. 5. 2010 naj bi Državna volilna komisija poslala na veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu „Posebni volilni imenik za razgrnitev“. Vsak državljan Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v tujini ima pravico preveriti pravilnost vpisanih podatkov in zahtevati popravek vpisa. Če državljan Republike Slovenije nima popolnih podatkov, potem v tem imeniku ne bo naveden in ne bo

mogel glasovati. Šele ko bodo podatki popolni, bo vpisan v volilni imenik in bo lahko glasoval. Za več informacij za ureditev vseh podatkov se obrnite na Konzularno pisarno Veleposlaništva.

Podrobnejše informacije in **vse obrazce** najdete na spletni strani Državne volilne komisije: <http://www.dvk.gov.si/>. Veleposlaništvo Republike Slovenije bo informacije objavilo tudi na svojih spletnih straneh. Formularji pa so bili dostavljeni tudi našim društvom. Besedilo zakona pa je tudi dosegljivo na spletni strani Državne volilne komisije (http://www.dvk.gov.si/AS2010/dokumenti/zakon_o_ratifikaciji.pdf).

„Izbrisanih“ vedno več

Ustavno sodišče je pozvalo ministrstvo za notranje zadeve (MNZ), naj pojasni, zakaj se podatki iz aprilskega dopisa MNZ razlikujejo od podatkov, ki jih je ministrstvo sodišču posredovalo leta 2003.

Kot znano, je Državni zbor (DZ) vladno novelo zakona o izbrisanih sprejel marca, z njo pa naj bi celovito rešili vprašanje izbrisanih. V SDS in SNS so nato vložili zahtevo za referendum o noveli, saj menita, da bo imela finančne posledice za državni proračun. Poslanec koalicije pa so 18. marca izglasovali sklep, da DZ zahtevo za razpis posreduje v presojo ustavnemu sodišču. Menijo namreč, da bi lahko z uspehim referendumom nastale protustavne posledice. Če bo ustavno sodišče njihovim zahtevi ugodilo, referendum o noveli ne bo, v nasprot-

nem primeru pa ga bo moral DZ razpisati.

Kot je znano, MNZ navaja podatek iz leta 2009 o 25.701 izbrisanih, medtem ko je štetje leta 2002 ugotovilo izbris le 18.305 oseb. Pred preiskovalno komisijo DZ, ki se ukvarja s štetjem izbrisanih, je notranja ministrica Katarina Kresal že marca pojasnila, da so strokovne službe ministrstva, ki so želele pripraviti bolj strukturiran pregled, ugotovile, da prvotna številka ne ustreza dejanskemu stanju. Do razlik v štetju naj bi prišlo zaradi spremembe informacijske sistema, spremembe upravljalca datotek ter prehoda z ročnega vodenja evidenc na elektronsko.

Sedaj pa sodišče zahteva dodatne pojasnitve ob tem nesoglasju. Bo podoben primer kot „bivših borcev“, ki jih je bilo po dolgih letih več kot ob koncu revolucije?

VTISI IZ SLOVENIJE

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

17. romanje

Tradicionalno romanje

(Od našega dopisnika)

Če ja romanje v Lujan že desetletja tradicija med Slovenci v Argentini, zasluži tako karakteristiko tudi romanje na Brezje v Slovenijo preseljenih izseljencev.

Mesec maj je v Sloveniji čas prvih svetih obhajil in svetih birm in zato se

večkrat zgodi, da morajo tudi najzvestejši romarji kdaj pa kdaj izostati. Letos so te zadolžitve bile tako številne, da je romarska maša potekala pozno popoldne. Kljub temu se je kar lepo število rojakov, predvsem preseljenih iz Argentine, udeležilo maše in kasnejšega družabnega srečanja. Pa tudi marsikateri njihov prijatelj, ki ne spada v to kategorijo, jih je spremljal.

K oltarju je pristopil vizitator lazaristov Pavle Novak CM in daroval mašo za žive in rajne Slovence po svetu. Na začetku maše je mašnika in romarje pozdravil Boštjan Kocmur, predsednik Izseljenkega društva Slovenija v svetu in v molitev priporočil tudi prijatelja Blaža, ki ga je tistega dne Bog poklical k sebi. Marsikoga, ki z novico še ni bil seznanjen, je pri srcu stisnilo. — Somaševal je misijonar Rok Gajšek, nekdanji sodelavec Petra Opeke, ki se je že večkrat pridružil kakemu srečanju nekdanjih izseljencev.

Mašnik Pavle je pridigo navezal na povezavo med izseljenci in begunci z Nebeško Materjo. Povabil jih je, naj zaupajo v Božjo previdnost.

Za liturgično in ljudsko petje je za orglami poskrbel

prof. Marko Bajuk.

Če se Argentinec v Lujanu mora podati v *kamerin*, potem se Slovenec na Brezjah mora oglasiti v kapelici Marije Pomagaj. Zato je po maši vsak stopil še do Nje, da se zahvali in jo zaprosi za varstvo in pomoč v nadalje. Pa tudi do Lujanske, ki že nekaj let domuje na Brezjah, kot podoba Marije Pomagaj v Lujanu.

Romanje je včasih spremljal semenj, zato ni čudno, da se po maši radi ustavimo pred cerkvijo ali se napotimo na kraj, kjer lahko v miru poklepetamo in se razgovorimo. Kljub temu, da je v Sloveniji „vse blizu“, se nekateri lahko srečajo malokrat, zato so Brezje priložnost tudi za to.

In to pot je bil še poseben „razlog“ za druženje Pavletovo skorajšnje srečanje z Abrahamom. Frančiškani so nam velikodušno posodili pevsko sobo in tam smo nazdravili bližnji 50-letnici vsem priljubljenega Pavleta. Ker je vsak kaj prinesel za pod zob in za na zob, je potem beseda boljše tekla.

GB

BOG IN SLOVENIJA

(nad. s 1. strani)

če v zadostni meri gojimo kreposti vere, upanja in ljubezni, ne samo na verskem področju temveč tudi na narodnostnem. Če je prihodnost vedno zakrita s pajčolanji, je pa za nas bolj konkretna kot bi bilo navadno pričakovati.

Ko smo Slovenci desetletja živeli na širnih planjavah te gostoljubne dežele pod Južnim križem med Srebrno reko in Andi, je bilo to življenje nekaj svojevrstnega. Ni bilo zgolj eksistenca na površini, temveč je bilo in je smiselno bivanje. Narava se sama sebe ne more zavedati. Človekova narava pa vedno išče smisel, temelje in vrednote. To v strnjeni obliki lahko najdemo v dveh vrednotah, na katerih smo gradili vsi Slovenci v Argentini in jih upravičeno in zavestno ves čas izpostavljamo. S pisateljem Ivanom Pregljem bi jih lahko enostavno pomenovali tako, kot je to storil on v lepi pesnitvi. Ker je kratka, dovolite, da jo ponovim: „V jeziku sladkem, ki ga znam, / po ljubi materi imam, / iz zvestega mi vre srca/ pozdrav najlepši ta:/ Bog in Slovenija// Ko gledam naše zemlje rast, / bridkosti njene, njeno čast, / se v sprev mi plete iz srca/ pozdrav najlepši ta:/ Bog in Slovenija// Naj jutro vzhaja na nebo, / naj sahne sonce za goro, / na tujem vem in vem doma/ pozdrav edini ta: Bog in Slovenija! // In ko mi ura bila bo, / da v črno moral bom zemljo, / naj zadnjič še časti Boga / pozdrav najlepši ta: Bog in Slovenija!“. Pesnitev je lirična, jaz bi ji pa danes rad dal skoraj epski pomen. V kratkih kiticah in v ponavljajočem se *leit motivu* je namreč zaobsežen cel program. Verjetno bi se marsikomu, ki je preveč zagledan zgolj v našo dobo in miselnost, Pregljeva formulacija zdela nenaavadna, gotovo vsaj nekoliko anahronična. A naj bo tako ali tako, s tema dvema vrednotama smo se Slovenci v Argentini ohranili do danes. Dejstva so na dlani in govorijo sama po sebi.

Prepričani smo pa tudi, da je na podlagi tega dvojega ohranil svoje življenje ves slovenski svet, čeprav se tega v svoji polnosti vsi Slovenci še ne zavedajo.

V našem primeru se je to kazalo že ob začetkih naše skupnosti v bežunskih taboriščih v Avstriji in Italiji. O njih nam je med drugim tudi tujec, Anglež, John Corsellis, zapustil obširno in bogato knjigo. Že takrat se je pokazalo, pozneje pa je postalo očitno, da naša skupnost ni naplavina, ki jo je morje, v viharju nad Slovenijo, ki je vse razdjal, izvrglo na daljni in neznani obali. Zdrobljeni in nerodoviti ostanki človeškega truda v takih primerih nasadejo na sipino in ostanejo tam kot nekaj mrtvega. Z nami ni bilo tako! Kljub sličnostim, nismo bili brodolomci. Naša skupnost že več kot 60 let dokazuje, da v sebi nosi življenje, ki ima poseben smisel. Na podlagi omenjene Corsellisove knjige je samo pred kakim tednom v Sloveniji izšla druga, z naslovom „Slovenija - duhovna domovina. Zgodbe političnih emigrantov“, ki je izšla pri Mladinski knjigi, zbirka Premiki, in je bila te dni predstavljena v Ljubljani. Nadvse zanimiva, pomembna in končno resnična je oznaka „duhovnosti“ te domovine, ki jo mi v zdomstvu že več kot šestdeset let na svojstven način doživljamo. To duhovnost, ki jo pojmujejo obenem religiozno in nereligiozno, nosimo s seboj, o njej pričamo in iz nje živimo. S tem duhovnim pojmovanjem domovine tudi konkretni zemljepisni Republikli Sloveniji pod Triglavom hočemo dopovedati, da je država nekaj več kot samo skupek njenih klasičnih treh zunanjih elementov, ozemlje, prebivalstvo in oblast. Ti elementi morajo biti nujno med seboj duhovno povezani, če hočejo biti pravi, državotvorni izraz nekega naroda. Duh je vendar tisti, ki oživlja.

Slovenci, ki se združujete v tem domu ste menda najmanjša skupnost v naši argentinski enklavi. Tudi majhnost je relativen pojem. Po svoji eksistenci smo Slovenci navajeni na

majhnost, ki nas je spremljala skozi vso zgodovino nedržavnega naroda. V momentu, ki ga niti po času, niti po obliki nismo pričakovali, je nastopil pravi trenutek, ki smo ga znali ujeti. Nihče ni spraševal o naši velikosti ali majhnosti. Ob naši državotvorni volji nas je svet kratkoma sprejel v družbo narodov s svojo državo. Tej krajevni skupnosti se torej upoštevajoč ta model ni treba ničesar bati. Po drugi strani se pa lahko spomnimo tudi besed iz Sv. Pisma, kjer je omenjena prerokba: „... In ti Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanjši med knežjimi mesti Judovimi, zakaj iz tebe bo izšel vojvoda, ...“. Od tedaj naprej so vse človeške, tudi časovne dimenzije zrelativizirane in poenostavljene: Steze so izravnane, doline izpolnjene, hribovi in griči znižani in kar je hrapavo je postalo gladka pot.

Dragi rojaki! Čas mineva, ostajajo pa človeška dela, tista po čemer nas bodo spoznali. V tem kraju in času je vam rojakom iz Carapachaya in nam vsem dano, da se veselimo ob vašem polstoletnem jubileju. Za ta jubilej gre predvsem vse priznanje tistim, ki so ta dom in to skupnost ustvarili in ki jih z nekaterimi tu navzočimi izjemami ni več. Njim gre vsa zahvala in je za njihov trud vsaka izrečena beseda premalo. Rečeno nam je bilo: „Po njih delih jih boste spoznali“. Dela so tu in zelo zgovorno govore o njih. Priznanje gre pa tudi vsem požrtvovalnim nadaljevalcem, ki se dan za dnem trudijo in v zvestobi ohranjajo in gojijo živa slovenska izročila.

Našemu domu v Carapachayu želimo še mnogo bogatega in plodnega delovanja. Klasično lahko vzkliknemo: Vivat, crescat, floreat! Naj živi, naj raste, naj cvete ta Dom, krajevni skupnosti v veselje in korist, celi slovenski skupnosti v Argentini v čast in ponos ter Republikli Sloveniji v najboljši dokaz, da slovenski svet nima meja. Pojdimo z zaupanjem vsi skupaj novim časom in novim odgovornostim naproti. Bog vas živi in podpiraj!

Nekaj se premika. Tudi če vlada noče priznati, mora vsaj v nekaterih točkah, pod pritiskom opozicije, spreminjati svojo strategijo. Seveda tega noče priznati in skriva določene korake pod videzom lastne iniciative in uvidevnosti.

Notranji dolgovi. Vedno se govori le o zunanjem dolgu, notranji pa ostaja skrit in nepoznan. Vendar, notranjih dolgov poznamo celo vrsto. To pot imamo na mislih dolgove, ki jih imajo province do države, zaradi raznih posojil in predhodnih dostav. To je za mnoge lokalne oblasti hudo breme. Splošen pojav in skoraj navada je že, da provincijske oblasti nimajo zadostnih dohodkov in rade segajo po sredstvih, ki jim jih nudi zvezna vlada. Pod Kirchnerji se je ta pojav še ojačil, ker zvezna vlada (zlasti preko davka na izvoz) obuboža province, ki so vedno bolj odvisne od države. Sedanji vladi to služi kot pritisk, katerega sad je poslušnost in podpora v državnem parlamentu. Opozicija je zadnje čase pripravljala predlog o refinanciranju tega dolga. Jasno je bilo, da bo zakon prodril tako v poslanski zbornici kot v senatu. Predsednica bi ga sicer lahko ustavila, če bi nanj vložila svoj veto. Gotovo pa bi bila politična cena tega ukrepa izredna. Zato je vlada segla po drugem orodju. Brez predhodnih dogovorov, kot po lastni iniciativi, je določila, da za dobo 20 let refinancira dolgove vseh provinc in jih oprosti odplačevanja vse do konca leta 2011. S tem je ugodila želji in zahtevam krajevnih vlad, opoziciji pa iz rok potegnila važno orožje.

Ni vse zlato ... Je pa treba priznati, da s tem ni rešeno vprašanje miru v vladi, in seveda tudi ne problem provincijskega gospodarstva. Tudi ni ta vladna poteza povzročila enakega odziva povsod. Guverner province Santa Fe, socialist Binner, je nejevoljno ugotavljal, da se s tem tudi podpira neresno in neodgovorno upravljanje nekaterih guvernerjev. „Odpuščenje“ namreč pomeni neke vrste nagrado tistim, ki so lahkomišlno razsipali sredstva in kopicili dolgove, ni pa priznanja onim, ki so se resno trudili za čim popolnejšo vodenje krajevnih ekonomij. Tudi sicer je bilo v vrstah opozicije slišati menja, da naj bi vlada raje bolj pošteno in pravično delila skupna sredstva, ki naj jih potem vsak upravlja po svoji uvidevnosti. Tukaj imamo, na primer, davek na čeke, ki ga večinsko pobere zvezna vlada. S predlogom spremembe na ta zakon namerava opozicija vztrajati, čeprav je sedaj stanje provinc lažje in podpora ne bo

tako splošna. Ni pa moči, da bi spremenili stanje izrednih davkov na kmetijski izvoz, ki po zakonu pripadajo zvezni vladi, čeprav se s tem tudi prizadeva provincijska davčna nabirka, ki sloni na davkih na dobiček. In kmetijska podjetja imajo nizke dobičke prav zaradi visokega davka na izvoz.

Najvišji vrhovi. Nadaljuje pa se gonja okoli podkupovanja v zvezi z izvozi v Venezuelo. Sodnik skuša čim hitreje stopati po poti tega denarja, a sled se izgubi v neprodorni Venezueli in tudi v državi Panamá, ki je neke vrste skorpumpirana latinskoameriška Švica. A domače raziskave kažejo vedno višje. Sodno osebje raziskuje delovanje odgovornih na ministrstvu za planifikacijo, ki je sukalo niti izmenjave z Venezuelo. Sum pada na samega ministra (Julio de Vido) in vse njegove sekretarje. Kar osem najvišjih funkcionarjev je pod povečevalnim steklom. Seveda je zelo vprašljivo, če bo raziskava prišla do kakega konkretnega zaključka. Vsaj, dokler vlada še močno stoji. Sum korupcije ponovno pada tudi na zbiranje fondov predsedniške kampanje sedanjega predsednice. Vrsta močnih podpornikov, ki so darovali visoke vsote denarja, je sedaj zapletenih v afero ponarejenih zdravil. V imenu vlade se izgovarja notranji minister Randazzo, češ, da oni niso mogli preverjati, če je bil darovani denar pošten ali ne. Afera zdraviliške mafije pa pljuska tudi ob glavnega tajnika CGT. Hugo Moyano je tudi pod raziskavo sodišča, predvsem njegovo delovanje v sklopu sindikalnega zavoda za socialno skrbstvo.

Vsak po svoje. Vse valovanje tega časa pa ne umiri strankarskega delovanja, še manj pehanja raznih veljakov, ki ljubeče gledajo na predsedniško kandidacijo prihodnjega leta 2011. &as teče in vsem se mudi. Pri vladnem peronizmu je vidno, da po kandidaturi steza roke sam Nestor Kirchner. Verjetno bo odstopil kot poslanec in se posvetil glavnemu tajništvu povezave držav UNASUR. Ta mednarodna pozornica bo vredna odskočna deska za vrnitev v volilni boj. Uporni peronizem še ni na jasnem, če se mu bo zoperstavil na primarnih volitvah znotraj stranke, ali bo ustanovil novo povezavo. Je pa kandidatov več, kot bi kazalo. Razprtje so tako na dnevnem redu. Pri radikalnih pa je že jasno, da se ne bodo mogli predhodno zediniti glede kandidata. Na notranjih volitvah se bosta pomerila sedanji podpredsednik Cobos in sin bivšega predsednika Ricardo Alfonsin. Ostale stranke pa še mirujejo, kar se tega vprašanja tiče.

SLOVENCİ V ARGENTINI

CARAPACHAY

Zlati jubilej slovenskega doma

Prišel je dan katerega smo nestrpnost čakali vsi Karapačajci: 2. maja 2010 - 50. obletnica doma, zlati jubilej.

Že navsezgodaj je dom zaživel. Kuhalo, pripravljalo, pospravljalo se je na debelo. S slovesnostjo smo začeli zjutraj z dviganjem zastav. Sledile so pozdravne besede predsednika doma Francija Korošca in nastop otrok naše osnovne šole

navzoče in povedali, da je praznovanje 50-letnice Doma nekaj posebnega in da vsi čutimo, da je naš Dom nekaj posebnega. Čeprav je majhen, čeprav nas je malo, držimo skupaj, vztrajamo z vrednotami in smo zvesti slovenskim koreninam. Ponosni smo na to. Veliko lepih, nepozabnih trenutkov smo doživeli v teh letih, in vemo, da ne smemo popustiti ... Dobrodošlica je bila

Vsi igralci, zbrani za končno sliko

Josipa Jurčiča, ki so zapeli pesmico, zaražali in recitali pesnitvi *Vrba* in *Vnuk poje*. Prebrali smo tudi čestitke ministra vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Boštjana Žekša, ki smo jih dobili preko elektronske pošte. Med drugim je zapisal sledeče: „Kot sonce ne greje samo določeni ljudi, tudi delovanje društva ne prispeva zgolj koristi za posamezne člane. Minula leta tako predstavljajo ne samo leta delovanja in druženja, ampak tudi leta ohranjanja slovenskega jezika, kulture in identitete. Želim vam, da bi lepo praznovali ter da bi tudi v prihodnje uspešno nadaljevali z društvenimi dejavnostmi“.

Sledila je slovesna sveta maša ki jo je daroval naš dušni pastir, dr. Jure Rode za žive in rajne rojake iz okraja.

Zatem je Franci Žnidar povabil vse na razstavo v prvem nadstropju doma, kjer je deset krajevnih umetnikov razstavilo slike. Ti so bili: Pavla Korošec Brandan, Paulo Sušnik, Damián García, Nadja Jan, Andrej Klemen, Tatjana Klemen, Ljudmila Rebozov, Veri Žnidar, Marija Erhovnič, Jože Žurga, Ivan Sušnik in Gregor Papež. Prekrasne slike, ki so marsikoga presenetile, saj sploh nismo vedeli, da imamo v naši srenji tako imenitne umetnike. Medtem smo v dvorani hitro pripravili mize za kosilo. Kot vsako leto so pa bili gostje postreženi s slanki in medicino.

Ne samo dvorana tudi dvorišče je bilo polno miz. Zdi se mi, da še nikoli nismo imeli toliko ljudi na kosilu, ki je bilo kot po navadi, okusno in obilno. Če je bil kdo še lačen, ali bi si zaželel še kaj sladkega, so bile na razpolago tudi razne torte in pecivo.

POPOLDANSKI PROGRAM

Malo čez četrto uro smo začeli s kulturnim delom našega slavja. Pozdravili smo

Napovedovalka Marjana Pirc Ahlin in del nastopajočih

ZGODOVINSKI ZBORNİK IN PRIZNANJA

Za to priložnost je naš Dom izdal poseben zbornik. Veliko dela je bilo v zvezi s tem: treba je bilo zbirati gradivo, slike, naprošati ljudi za članke, popravljati razne dokumente. Vso skrb tega zbornika je imel v prvi vrsti Franci Markež, kateremu je Franci Korošec podal skromno darilce v imenu članov doma v zahvalo za sodelovanje. Za zadnji del izdaje in pregleda zbornika sta bila pa predysem zadolžena Franci Žnidar in Andrej Žnidar, katerima smo se tudi zahvalili. Ta zbornik je res lep spomin na zlate čase Karapačaja. Vsak predstavnik bratskih domov je ob vходу dobil dva: zase in za društvo. Ostali so ga pa lahko kupili. Obsega zgodovinski pregled, delovanje doma, gledališko udejstvovanje, slike, nekaj oglasov, zahvale, itd.

V teh petdesetih letih smo imeli veliko javnih delavcev, ogromno ljudi ki so se žrtvovali za dom: naj si bo z denarjem, z znanjem, s časom, z delom, z idejami. Večina je že odšla po večno plačilo k Bogu. Ostane jih pa še nekaj, ki so nam v zgled s svojo požrtvovalnostjo in zvestobo slovenstvu. Ena teh oseb je bila rojena leta 1920 v Suhadolah pri Komendi. To je naša zlata oseba, ki smo jo vsem predstavili na zlatem jubileju: g. **Ivan Žnidar**. Ploskanja ni in ni bilo konec. Ves solzen se je približal odru in dobil iz rok predsednika Doma lepo plaketo v zahvalo za vse, kar je naredil v teh letih za Dom in za potrebne ljudi. Rekli smo mu: „G. Ivan! Žal, ne moremo nagraditi vseh tistih, ki so neutrudno delali in se žrtvovali za naš Dom v Karapačaju. Mislim pa, da ste najboljši predstavnik vseh njih, ki jim je bilo mar za dom, in vseh, ki še danes delajo z ljubeznijo, ponosom in vztrajnostjo. Zato, prejmite to plaketo v spomin ter v zahvalo za vse, kar delate za Dom in za naše rojake“. Naj dodam še to, da bo gospod Žnidar 19. maja obhajal 90. rojstni dan.

GLEDALIŠČE ŠE ŽIVI

Osrednja točka popoldanskega kulturnega programa je pa bila igra v petih dejanjih „Politikant“, Ludvika Holberga, v priredbi Nika Kureta in v režiji gospe Ani Klemen. Prebrali smo pismo, ki ga je karapačajska igralska skupina napisala za to priložnost, kjer se spominja vseh, ki so bili pobudniki, da je skupina sploh nastala.

Igra se dogaja v Ljubljani, v dobi Marije Terezije, proti koncu sedemletne vojne (okoli leta 1760): Andrej Žorga si domišlja, da je sposoben politik in zato kritizira ves Magistrat ljubljanskega mesta. Dva meščana si mu privoščita zaigrati komedijo češ, da je bil izvoljen za župana. On nasede in po več nastavljenih trdih oreh pridde do zaključka, da res ni sposoben za opravljanje take visoke funkcije. Pri tej igri so nastopili: Andrej Žorga, cinarski mojster (Jože Jan), Katra, njegova žena (Marta Vodnik Jan), Barbika, njuna hči (Mikaela Resnik), Anton, njen fant, kolarski mojster (Andrej Žnidar), Peter, pomočnik pri cinarju (Tomaž Klemen), Tomažek, hlapec pri Žorgi (Andrej Klemen), Ančka, dekla pri Žorgi (Nadja Jan), Dominik Bosio, krčmar (Janez Žnidar), Boštjan Marinčič, krznarski mojster (Frido Klemen), Ignacij Kopriva, mostovinar (Martin Markež), Ivan Gajancelj, nožarski mojster (Tone Komar), Luka Štrenar, krtačarski mojster (Paulo Sušnik), Marija Gajanceljeva, nožarjeva žena (Helena Hočevar), Rebida, ljubljanski meščan (Jože Korošec), Tutman, ljubljanski meščan (Jure Komar), Anže, Tutmanov služabnik (Filip Komar), Žorž, Rebidlov služabnik (Javier Vázquez), Fantek (Maksi Vázquez), Deklica (Marjana Resnik), Gospa Rebidlja (Ani Klemen), Gospa Tutmanica (Veri Žnidar Cuny), Gos-

pa mestnega svetovalca (Zinka Klemen Vázquez), Prvi prokurator (Damijan Ahlin), Drugi prokurator (Maks Skarlovnik), Meščan 1 (Sandi Žnidar), Meščan 2 (Luka García) in seveda še mali psiček „Krof“. Šepetalki sta bili Helena Fink in Ani Klemen, maskiranje je imela na skrbi Ani Senovršnik, za luči in zvok sta poskrbela Damijan Ahlin in Franci Žnidar, za sceno Andrej Žnidar, Helena Fink in sodelavci, za revizijo tekstov Jože Jan in Terezka Žnidar, za oblikovanje programa pa Marko García.

HVALA VSEM!

Ploskanje se je stopnjevalo, saj se je vseh 28 igralcev, od prvega do zadnjega, tako odlično izkazalo, da nimaš kaj, zlasti še Jože Jan, ki je zgledal „ta pravi“ župan in je izvrstno odigral vlogo. Zahvalili smo se s šopkom rož najprej gospe Ani Klemen, ki je imela na skrbi to igro; vaje so se vrstile vsak dan in to kar pozno v noč in prav ona je bila vedno zraven, res vredno občudovanja in pohvale.

Glede celotnega praznovanja smo se pa zahvalili gospe Nežki Čampa ki je prekrasno izdelala šopke za goste; gospodični Metki Slabe in gospe Pavli Korošec s sodelavkami za kuhanje; vsem ki so pomagali čistiti in krasiti prostore doma, vsem mamam, ki so pekle pecivo, otrokom in učiteljicam šole, ki so dopoldne sodelovali, mladini ki je pripravila dvorano in pomagala pri kosilu, vsem ki so delali v baru, vsem umetnikom, ki so sodelovali pri likovni razstavi; skratka vsakemu posebej in vsem skupaj.

Iskrena zahvala tudi Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki nam je finančno pomagal, da smo lahko izdali zbornik.

Iskrena zahvala je bila izrečena Heleni, Andreju in Francitu Žnidarju, ki so delali s polno paro za uspeh celodnevne prireditve. Ob koncu smo pa dobili še torto (dar Lučke Pirc) in smo skupaj zapeli ob 50. rojstnem dnevu Doma.

Za odlično zabavo je pa poskrbel Slovenski instrumentalni ansambel. Nekateri

Predsednik Korošec prejema priznanje RS iz rok Veleposlanika Vivoda

Za konec še glasba in zabava

so večerjali, drugi so obujali spomine, tretji so čestitali igralcem in režiserki, in tako smo zaključili prekrasen dan, dan ki bo vsem ostal v najlepšem spominu.

Prišli smo do zaključka, da se splača delati za Dom! Vsi vemo, kako dobro se človek počuti ko kaj naredi za sočloveka, pa ne zgolj iz interesa, ampak iz prepričanja, da bo vsaj nekaj ljudi razveselil in jim polepšal dan. Če je bilo tako, smo dosegli cilj ... ostati zvesti slovenskim koreninam, kot je bilo naše letošnje geslo. Želimo, da bi bilo tako še vnaprej. Pri tem nam Bog pomagaj!

Marjana Pirc
fotografije Luka García

SLOVENSKA VAS

Delovanje Zveze mater in žena

V nedeljo 14. marca 2010 smo se odbornice naše zveze zbrale na naši 1. seji v tem letu. Predsednica jo je pričela z molitvijo in prosila naj Bog blagoslovi naše delo, da bi nam dajal moči, da bi lahko izpolnile načrtano delo.

Pregledale smo delo v lanskem letu in naredile načrt za leto 2010. Vsako 3. nedeljo v mesecu pripravimo družinsko mašo. V marcu smo bili ravno v postu. V naši cerkvi imamo navado da v tem času molimo Križev pot pred mašo. Tokrat smo ga me izbrale. Marija Zorec je v časopisu „Družina“, zasledila Križev pot, ki ga je napisal škof Gregorij Rožman v begunstvu, namenjen ravno beguncem. Zanimivost tega Križevega pota je pa ta, da je pri vseh postajah navzoča Kristusova mati in beseda odpuščanje.

V soboto 1. maja smo imele predavanje lic. Janka Šmalca, ki je nam govoril o držji. Veliko se nas je zbralo. Prišli so tudi nekateri mladi in možje. Najprej je predsednica pozdravila

Lic. Janko Šmalc

predavatelja in navzoče. Nato je Janko, kot je on ob začetku predavanja rekel naj ga kličemo, pričel predavanje in govoril o tem kako je važna držja in kako si lahko pomagamo, da naša hrbtenica ne trpi preveč. Predavanje je bilo tako didaktično, dinamično in praktično, da smo ga z veseljem poslušali. Kar verjeti nismo mogli, da vse kar delamo z glavo, z jezikom, z rokami ali nogami vpliva na hrbtenico in na naše notranje organe. Po skoraj dveh urah poslušanja smo se razšli in se še prej domenili da nam bo prihodnjič vse pokazal na praktičen način.

Za isto soboto smo tudi naprosile gospe, če bi lahko prinesle domače pecivo, ki smo ga potem prodajale po slovenski maši. Dobiček smo namenile našim potrebnim in za druge dobrodelne namene. Tudi s pecivom so se gospe lepo odzvale. Zelo smo jim hvaležne.

Vesele smo, da smo pričele s tem delom. Hvaležne pa ljudem, da nas podpirajo in nam stojijo ob strani. Hvala lepa. **ačk**

Pokojni p. Ivan

Preteklega 28. aprila je, v 84. letu starosti, umrl v Buenos Airesu lazarist p. Ivan Likozar. Pater Ivan je deloval predvsem med krajevnimi verniki v okviru argentinske province očetov lazaristov.

Pokojnik se je rodil v Sloveniji 8. januarja 1926 kot najstarejši desetih bratov. Med vojno, v letu 1947 so ga Nemci mobilizirali in poslali na fronto v Južno Francijo in nato v Italijo.

Po vojni je vstopil v noviciat lazaristovskega reda kot brat. Študiral je v Rimu in nato v Španiji. Leta 1948 je prišel v Argentino. Redovne obljube kot brat je položil leta 1949. Posvetil se je še teološkemu študiju in ga uspešno končal. V duhovnika je bil posvečen 26. junija 1965. Deloval je v osrednji hiši lazaristov v Rimu, v Argentini pa predvsem v župniji Čudodelne svetinje in v romarski baziliki v Lujanu.

Vedno je bil v stiku z rojaki, nam bil naklonjen in pomagal, kjer je le mogel. Ko so v Lujanski baziliki pod njegovim vodstvom obnovili kripto, je tam naši brezjanski Mariji Pomagaj določil vidno in častno mesto.

Vedno nasmejan in dobre volje, je g. Ivan vestno opravljal svoj duhovniški in pastirski poklic, in dopolnil 53 let redovniškega življenja in 44 let duhovništva.

Kropili so ga v osrednji hiši lazaristov v mestu Buenos Aires, njegovo telo pa počiva v grobnici očetov lazaristov na pokopališču v Lujanu. Naj počiva v miru!

Naše osnovne šole v letu 2009 (1)

(Poročilo šolske referentke, gospe Alenke Prijatelj, na 53. občnem zboru društva Zedinjena Slovenija)

V zborniku Zedinjene Slovenije, izdanem ob 50-letnici obstoja te ustanove beremo, da je že na seji 11. februarja 1949 bil razgovor o potrebi ustanovitve lastne slovenske šole. Prav tako se je to ponovilo na seji 25. marca in tako je bil sprožen predlog o uvedbi nedeljskih popoldanskih šol po krajih Paternal, Ramos Mejia in drugod. Mons. Orehar je sklical sestanek slovenskih nadzornikov in učiteljev in sicer za 27. julij 1949. Tako so se začeli slovenski šolski tečajji! To pomeni da je bilo preteklo leto 2009 zaznamovano z 60. letnicami začetkov naših šol. 60 let trdega dela, vendar 60 let velike ljubezni do otrok in do rodne Slovenije.

V poročilu na seji 23. septembra 1949 beremo: „Pouk v nedeljskih tečajjih za otroke lepo poteka. Otroci v nižji skupini se vzgajajo k ohranitvi slovenskega duha. Glavni predmet je slovensko petje in pa preprosto vsakdanje slovensko izrazoslovje. V višji skupini se vse koncentrira okrog zemljepisa Slovenije, zgodovine Slovencev, petja slovenskih pesmi. V tej zvezi prihaja do izraza tudi čitanje, pisanje in vobče pouk slovenskega jezika.“ Ti prvi učitelji naših slovenskih šol so bili: v hiši na ulici Ramon Falcon: gdč. Marija Fink in ga. Nerina Zupančič, v Floridi in Lanusu g. Martin Mizerit, v Ramos Mejia gdč. Mija Markež in gdč. Cveta Grmek, katerim so se v istem letu pridružile gdč. Katica Kovač, gdč. Anica Šemrov, gdč. Angelca Klanšek in gdč. Vera Prijatelj. Vsem njim gre torej naša iskrena zahvala, pokojnim pa tudi naš spomin.

V letu 2009 so obstajale slovenske osnovne šole v Carapachayu, Castelarju, Lanusu, Ramos Mejia, San Justu, San Martinu, v Barilochoh in Mendozii. Tečajji za špansko govoreče otroke so bili v Slovenski hiši, v Carapachayu, v Lanusu, v Barilochoh in v Mendozii. Skupno število učencev je bilo 333, učnih moči pa 103.

Poučevali so:

Jurčičeva šola - Carapachay: voditeljica ga. Ani Klemen Boltežar, katehet g. Jure Rode, učiteljice Rezika Škulj Hanjze, Anka Pleško Garcia, oddelek ABC Erika Šenk, predsednica odbora staršev Zinka Klemen Vázquez. Število učencev 11.

Prešernova šola - Castelar: voditeljica ga. Veronika Zurc Boh, učiteljice: Lučka Jereb Oblak, Maruša Zurc Čeč, Nadica Grohar Kopač, Nevenka Grohar, Papež Štefka, Lučka Rant Papež, Polona Pintar Lazar, Viktorija Šelan, Andrejka Papež Córdoba, Marjana Rožanec, Matjaž Čeč, petje Marjanka Aýerbe Rant, knjižničarka Lenči Likozar Komar, predsednica odbora staršev Klavdija Rant Urbančič. Število učencev 34.

Baragova šola - Lanus: voditeljica šole ga. Luciana Servin Čeč, katehet g. Jaka Barle in v začetku leta tudi g. Pavle Novak, poučevale so Lilijana Zidar, Rotija Grbec, Klavdija Rozina, Anči Koprivnikar Rozina, Monika Urbanija, Cecilija Čampa, Helena Cerar Rot, Boris Rot, Sonja Rozina in v začetku leta tudi Kristina Mehle. Predsednica odbora staršev Kristina Grbec Žitnik. Učencev 30.

Slomškova šola - Ramos Mejia: voditeljica ga. Mateja Hribar Šmalc, katehet g. Franci Cukjati, učiteljice so bile Mirjan Klemenc in Veronika Javoršek, Lucijana Seljak, Štefi Bokalič, Cintija Seljak, Lucijana Jakoš, Monika Vitrih Koželnik, Ana Beltram Aguilar, Anka Smole Kokalj, Lucijana Hribar Podržaj, Monika Svetlin Pregelj, Marjanka Oblak, petje Marcelo Brula, telovadba Pavle Marolt, Janko Koželnik in Ciril Loboda, ročna dela Alenka Smole Bokalič in Ana Selan Miklavc, knjižničarki Marja Poznič Mazieres in Tatjana Pustavr, tajnica Karla Malovrh Jakoš, predsednica odbora staršev Veronika Malovrh Osterc. Učencev 82.

Balantičeva šola - San Justo: voditeljica ga. Irena Urbančič Poglajen, katehet pater dr. Alojzij Kukovica, učile so:

gdč. Angelca Klanšek, Danica Malovrh, Ivana Tekavec, Marija Zupanc Urbančič, Alenka Zupanc Urbančič, Erika Poglajen, Sonja Poglajen, Marta Petelin, Ani Malovrh, Bernarda Krajnik, petje: Marija Krajnik Štrubelj, Anica Mehle in Kristina Skvarča Šenk, knjižničarka: Alenka Belič Fantini, verouk: Rozka Likozar, Lučka Bergant Uštar, predsednik odbora staršev: Dani Zupanc. Število učencev 80.

Rožmanova šola - San Martin: voditeljica ga. Nina Pristovnik Díaz, katehet g. dr. Jure Rode, učite so: Lučka Petkovšek Tekavec, Lucijana Jarc Oberžan, Marta Rupnik Jerman, Saši Podržaj, Magda Zupanc Petkovšek, Olga Dolenc Kociman, petje Marjetka Gerkman Žagar, predsednik odbora staršev, Tomaž Filipič. Število učencev 28.

Jegličeva šola - Slovenska hiša, ABC po slovensko: voditeljica gdč. Pavla Grbec, učiteljice ga. Marjana Kovač Batagelj, Ana Urbančič Loboda, Cecilija Loboda, Ludmila Ahlin, Saši Jelenc Vodnik. Število učencev 19.

Aljaževa šola - Bariloche: voditeljica ga. Danica Jerovšek Mavrič, učile so: Lojzka Mehle Črnak, Veronika Vivod Bertonec, Eli Razinger, Alenka Arnšek, Anka Golob Drajzibner, Marija Arnšek Kočar, Anica Arnšek Magister in Klavdija Kambič, telovadba: Ivan Kočar. Število učencev 22.

Bariloche - ABC po slovensko: voditeljica ga. Terezka Marn Žužek, učiteljice Eva Smersu Hernández, Vesna Mežnar Frissone. Število učencev 9.

Mendoza - šola sv. Cirila in Metoda: voditeljica gdč. Lenčka Božnar, učiteljica v slovenskem oddelku Rezka Novak Nemanič, skupina ABC-po slovensko: Stazi Mlinar Anton, Zofija Štumberger, Gizela Žumer in Marta Grintal. Skupno število učencev 18.

Pod okrilje Zedinjene Slovenije spada tudi **tečaj za špansko govoreče odrasle** kjer učita ga. Marjetka Stariha Hostnik in Damijana Andrejak.

(nadaljuje prihodnjič)

Avtobusna poezija

Zaslone, ki so jih lani namestili na avtobuse in so jih ljubljanski potniki menda dobro sprejeli (v Buenos Airesu poznani po predvajanju novic „Infotrans“), imajo od nedavnega tudi funkcijo predstavljanja slovenskih pesnikov in pisateljev.

Čeprav upravljavci multimedijske GEM trdijo, da so uporabniki ljubljanskega potniškega prometa digitalne zaslon, ki boljčijo vanje v vseh urah dneva, lepo sprejeli, že del, namenjen kratkim sporočilom uporabnikov, razkriva, da ekrančki bolj zabavajo predvsem mlajše občinstvo. Po mnenju stroke bi lahko z avtobusnimi zasloni celo raziskovali način komunikacije današnje mladine in razvoj slenga, ki je starejšim skorajda tuj jezik.

V ta svet je Društvo slo-

venskih pisateljev v sodelovanju s Študentsko založbo v okviru Slovenskih dni knjige vrlo nekakšne „videovizitke“ naših pesnikov in pisateljev. Skupaj je predstavljenih 47 literatov, posnetega materiala pa za 6 ur in pol, kar naj bi poskrbelo za celovit prežez slovenskih literarnih ustvarjalcev.

Videovizitke delujejo kot nekakšna literarna gverilska akcija, ki napada reklamne (in kvazinovičarske) zaslon, saj se prikažejo brez neke na videz logične ureditve in ponudijo ime in verz ali citat s podpisom predstavljenega avtorja. Izvedba resnično pušča še veliko manevrskega prostora, ideja pa sploh ni napačna. Bi bilo v Buenos Airesu to tudi pozitivno sprejeto? Verjetno da. A ideja je dozorela v Ljubljani.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Pogled
naprej

Tega naj ima vsak posameznik za samega sebe in vsi skupaj moramo gledati na našo prihodnjo skupnost ali občestvo.

Če bi imeli naš pogled samo v preteklost, bi težko delali kot posamezniki in kot skupnost. Ne bi imeli ne osrednje Slovenske hiše in ne krajevnih domov. Bili bi brez organizacij in pevskih zborov. Ne bi imeli ne slovenske liturgije in šole in ničesar. Pogled naprej nam je vse to delo narekoval. Z življenjem in delom smo se pravilno predali temu klicu.

Ni zadosten pogled samo nazaj in tudi ne samo navzgor. Potreben nam je tudi pogled naprej in tako vsi trije. Če pozabimo na preteklost in na njej ne gradimo naprej in se iz nje nič ne naučimo in če ne računamo na pomoč od zgoraj, tudi prihodnosti ne bomo pravilno pogledali v oči.

Pogled naprej nam je vedno dajal moči za sedanjost. Ker smo pravilno gledali naprej in na naš slovenski obstoj, smo tudi pravilno nastopali. Ne brez napak, ker smo ljudje, a z dobro voljo in z dobrimi nameni.

Posameznik naj se potruži, da bo sedaj in v prihodnje storil vse potrebno, da se zveliča. Pa tudi skupnost naj še naprej gleda in vse stori za obstoj. Posameznik in celota bosta imela svojo korist.

Naš obstoj je odvisen od tega, da bomo sami hoteli in dokler bomo sami hoteli. Obstali bomo, dokler bomo mi hoteli obstati. Od nas je vse odvisno. Doslej nam nihče ni delal težav. Matični državi prej nismo bili ravno preveč pri srcu, a zanašali smo se na Boga in Marijo in smo delali naprej. Ni nam bila simpatična politična oblast, a ljubili smo Slovenijo in ta je obstala, ko je enoumje preminilo. Danes je njen odnos do nas in naš do nje, drugačen. To nam spet daje novih moči, da gledamo še bolj jasno v prihodnost. A vse to ne spremeni našega stanja.

Dokler bomo hoteli, bomo. Ko tega več ne bo in bomo vse zamenjali za druge dobrine, tudi o nas ne bo ne duha ne sluha.

Tega pa seveda ne smemo povzročiti. Slovenija nas verjetno bolj potrebuje kot pa mi njo. Pa naj si bo kakor hoče, mi moramo hoteti in obstali bomo, če bomo hoteli.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SKUPEN PROBLEM

Rastoča insolventnost in plačilna nedisciplina je skupen problem podjetij in države, ne zgolj gospodarstva samega, so na skupščini ugotavljali člani Gospodarske zbornice Slovenije (GZS).

EVROPSKE NAPOVEDI

Slovenija naj bi letos beležila 1,1-odstotno gospodarsko rast, javnofinančni primanjkljaj pa naj bi se zvišal na 6,1 odstotka BDP, ugotavlja Evropska komisija v spomladanski gospodarski napovedi, objavljeni v Bruslju. Po teh napovedih bo primanjkljaj letos večji od cilja, ki si ga je Slovenija zastavila v programu stabilnosti.

BREZPOSELNOST V APRILU

Konec aprila je bilo v Sloveniji registriranih 99.316 brezposelnih oseb, kar je 0,4 odstotka več kot marca in 19,9 odstotka več kot aprila lani, je objavil Zavod RS za zaposlovanje. V prvih štirih mesecih je bilo na zavodu v povprečju prijavljenih 99.396 brezposelnih. Aprila se je na zavod na novo prijavilo 7122 brezposelnih oseb, kar je 4,5 odstotka manj kot marca in 24,8 odstotka manj kot aprila lani.

LJUBLJANA/PARIZ

Slovenija je dobila povabilo za članstvo v Organizaciji za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD). Poleg Slovenije sta v organizacijo povabljeni še Estonija in Izrael, so sporočili iz OECD, ki bo po vključitvi omenjenih držav štela 34 članic. Ekonomisti so po besedah Bogomirja Kovača lahko zadovoljni, če je država sprejeta v nek klub, ki je analitično eden najsposobnejših. Po ocenah Gospodarske zbornice Slovenije je vabilo v OECD dokaz in priznanje Sloveniji, da ji je uspelo izpolniti visoke standarde na področju mednarodnega poslovanja, finančnih transakcij, upravljanja podjetij, izboljšave na področju delovanja javne uprave idr.

VLIV ISLANDKSEGA OGNJENIKA

Del vulkanskega pepela, ki se je spet širil iz islandskega ognjenika, je dosegel Slovenijo, vendar v zelo nizki koncentraciji in jo še kar hitro prešel, nekaj pa ga je prizemljil dež, ki je padal kar nekaj dni.

DRUGA KNJIGA AVTORJA OTROK S PETRIČKA

Pri Celjski Mohorjevi družbi so ob 65-letnici konca II. svetovne vojne izdali knjigo Ivana Otta Otroci, žrtve vojne. Ott v knjigi piše o trpljenju otrok v Jugoslaviji in okoliških državah med letoma 1942 in 1948. To je Ottova druga knjiga na to tematiko, saj je napisal tudi delo Otroci s Petrička, po katerem je nastal film.

PO SVETU

POGOVORI

Izraelska letala so v ponedeljek bombardirala cilje na območju Gaze - ranjenih ni bilo. Predstavnica izraelske vojske je povedala, da je šlo za odziv na zadnji palestinski raketni napad na mesto Aškelon. Prav v nedeljo so se medtem na pobudo Združenih držav Amerike uradno začeli posredni mirovni pogovori med Izraelom in Palestinci. Pogajanja so zastala konec leta 2008, ko je Izrael proti skrajnemu palestinskemu gibanju Hamas v Gazi začel ostro ofenzivo.

NAŠLI NOVO GROBIŠČE

V bližini srbskega mesta Raška, nedaleč od meje s Kosovom, so odkrili množično grobišče. V njem naj bi bila trupla približno 250-ih Albancev, ki so bili ubiti med letoma 1998 in 1999. Tožilstvo za vojne zločine v Beogradu je pojasnilo, da so grobišče odkrili skupaj z misijo Eulex na Kosovu. Predstavniki tožilstva Bruno Vekarič je povedal, da bodo kmalu začeli izkopavati, a potrebovali bodo vsaj nekaj dni, da pridobijo vsa potrebna dovoljenja. Tožilec Vladimir Vukičević je ob tem dodal, da gre za nov dokaz, da Srbija ne zapira oči pred svojo temno preteklostjo in je pripravljena na sodišče pripeljati vse, ki so zagrešili zločine, ne glede na njihovo narodnost in položaj. Med spopadi na Kosovu so srbske sile zato, da bi prikrile množične poboje Albancev, posmrtno ostanke več sto albanskih civilistov prepeljale na različna mesta v Srbiji.

GOSPODARSKA NAPOVED

Evropska komisija v svoji gospodarski napovedi ocenjuje, da Evropska unija po najgloblji recesiji v njeni zgodovini okreva. Območje evra naj bi letos beležilo 0,9-odstotno rast, prihodnje leto pa 1,5-odstotno. Vsem državam v uniji komisija letos napoveduje enoodstotno rast, leta 2011 pa 1,7-odstotno.

NAFTNI MADEŽ

Iz družbe British Petroleum so sporočili, da jim na poškodovano naftno vrtno v Mehiškem zalivu ni uspelo

PISALI SMO PRED 50 LETI

POT DOLŽNOSTI

Vsako leto - in že mineva petnajst let, kar smo šli od doma - postajajo vezi, ki vežejo emigracijo z narodom na rodni zemlji, prozornejše in zadobivajo nove oblike. Čas in razdalja sta močni sili. V emigraciji starejši odmirajo in na njih mesto stopa rod, ki domovine ni doživel, ampak si ustvarja podobo o njej po svoje. Ta mladi rod raste v novem okolju in motri dogajanja s svojimi pogledi. V domovini pa mladi, rod, ki je že stopil v življenje, slovenske preteklosti ne pozna take kot je bila. Vse, kar je nastalo pred vlado komunizma, mu prikazujejo v spačeni obliki.

Komunisti tudi prikazujejo emigracijo kot izrodek naroda. Neprijetno jim je vsako njeno pozitivno delo. Zato prikrivajo v domovini kulturno, prosvetno in gospodarsko rast slovenske demokratične emigracije, prikrivajo vse njene napore, da se narodno ohrani in boli jih vsak njen uspeh. Veselijo pa se vsakega neuspeha, vsakega nesoglasja in vsega, kar ugledu te emigracije škodi. (...)

M.S.

OB 40 LETNICI PEVSKE ZVEZE

(...) Krivično bi bilo, da bi šle te lepe strani naše zgodovine v pozabo. Zato je prav, da ohranjamo spomin nanje tudi v izseljenstvu. Najlepše prilike so obletnice. K lanskim in letošnjim obletnicam se vredno pridružuje tudi 40 letnica Pevske zveze, ki je bila ustanovljena in začela delovati s polno paro leta 1920 v Ljubljani. Zamišljena je bila kot matica pevskih zborov, predvsem podeželskih delujočih po načelih, kot jih je po Janezu Evangelistu Kreku podedovala „Slovenska krščansko-socialna zveza“, poimenovana pozneje v Prosvetno zvezo.

Ustanovitelji Pevske zveze so bili: prof. Marko Bajuk, dr. France Kimovec, Stanko Premrl, p. Hugolin Satner in učitelj Rudolf Wagner. Predsedoval je Pevski zvezi najprej 5 let dr. Kimovec, dr. Anton Dolinar 3 leta in zatem Vinko Lavrič. (...) M.S.

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Prvi kulturni večer

Slovenske kulturne akcije je bil v soboto 7. maja 1960 v dvorani Bullrich. Na sporedu je bilo predavanje g. dr. Pavla Krajnika: Krščanstvo v Pasternakovem romanu Dr. Živago. Večer je bil v okviru literarnega odseka. (...)

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Jureta Ahčina in njegove žene ge. Stane roj. Bitenc se je rodil sin. Srečni družini naše čestitke.

Poroča. V soboto 7. maja sta se poročila s poročno mašo v stolnici v Moronu Nande Češarek in gdč. Magda Gaser. Poročno mašo je imel g. p. Ciril Petelin, ki je opravil tudi poročne obrede. Nevesti je bil za pričo njen brat Miha Gaser, ženinu pa ga. Nežka Fric. Med poročno mašo je na koru pel Marijine pesmi mešani pevski zbor Gallusa; med samim poročnim obredom pa tercet sester Tomazovih. Novoporočencema iskreno čestitamo.

Svobodna Slovenija, 12. maja 1960 - št. 19

povezniti jeklene kupole, ki bi ustavila uhajanje nafte. Na kupoli so namreč začeli nastajati ledeni kristali, ki so lažji od vode, zato je začel kupolo odnašati morski tok. Poleg tega je led zamašil odprtino na vrhu, skozi katero so nameravali v tanker črpati uhajajočo nafto.

BOJ ZA EVRO

Voditelji držav z evrom so v soboto potrdili odločitev finančnih ministrov, da bo evrska skupina Grčiji posodila 110 milijard evrov. Najdlje so voditelji razpravljali o predlogu za vpeljavo stalnega mehanizma pomoči članicam Unije, ki bi se znašli v finančnih težavah.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CÓMO VOTAR EL 6 DE JUNIO

Desde la embajada eslovena en la Argentina informan que el domingo **6 de junio de 2010** se llevará a cabo el **referéndum sobre la Ley de ratificación del acuerdo de arbitraje entre el Gobierno de la república de Eslovenia y el Gobierno de la república de Croacia**. El texto de esta ley está en la página de la Comisión Nacional Electoral (www.dvk.gov.si/AS2010/dokumenti/zakon_o_ratifikaciji.pdf)

El ciudadano esloveno que a la fecha del referéndum tenga cumplidos los 18 años de edad y su residencia en el extranjero, tiene 3 posibles métodos para sufragar: 1) votar por correo desde el extranjero; 2) votar en la Embajada eslovena en Buenos Aires; 3) votar en Eslovenia si estuviese de visita en dicho país.

En el primer caso (**voto por correo**) se debe **completar el formulario "IZSELJENCI** (stalno v tujini) zahtevek za glasovanje po pošti", que se encuentra en la Pág. de la Comisión Electoral Nacional (www.dvk.gov.si); enviarlo por correo, fax o correo electrónico **hasta el 22 de mayo** (escaneado, completo y firmado). Si no lo hiciese hasta dicha fecha, no podrá votar por correo desde el extranjero. Si envió el formulario y está en condiciones de **sufragar** por correo desde el extranjero, recibirá en su domicilio los materiales electorales para efectuar su voto. Una vez que manifestó su voluntad, el **sobre cerrado** que contiene su voto tiene dos posibilidades para que sea contabilizado en Eslovenia. Estas son: hacerlo llegar **a la Embajada** (Avda. Santa Fe 846, p. 6º) personalmente o por medio de un intermediario **hasta un día antes de la votación (5 de junio) o enviarlo por correo** a la Comisión Electoral cuya dirección figura en el sobre (preste atención que para que sea válido su voto, éste **debe llegar a destino hasta el 14 de junio**).

En el segundo caso (**votar en la Embajada**) el ciudadano esloveno se hará presente en la Embajada de la república de Eslovenia en Buenos Aires el mismo **6 de junio** en el horario de **9 a 17 horas** con su **D.N.I., L.C. o L.E. en mano**.

En el tercer caso (si está en Eslovenia el primer domingo de junio) puede votar en los colegios electorales especiales llamados OMNIA. Para ello debe informar su intención de sufragar hasta el 3/06 en la Comisión Nacional Electoral en Eslovenia.

El 11 de mayo la Embajada recibirá el padrón electoral. Todo ciudadano con residencia permanente en el extranjero tiene el derecho de verificar la exactitud de los datos introducidos y de solicitar la corrección de ser necesaria. Si un ciudadano esloveno no tiene toda la información completa, no podrá votar; sólo con la totalidad de los datos será registrado como elector y podrá sufragar.

Para recibir más información, por favor comunicarse con la Oficina consular de la Embajada (4894-0621/31; vba@gov.si). La información con mayor detalle y los formularios a completar, los pueden encontrar en la página de la Comisión (www.dvk.gov.si).

ANIVERSARIO DE ORO

El 2 de mayo, el Centro Esloveno de Carapachay festejaron los 50 años. Desde temprano se izaron las banderas y el presidente Franci Korošec saludó a los invitados. Antes de la misa, presidida por el delegado Dr. Jure Rode, los alumnos del curso Josip Jurčič interpretaron canciones. En el primer piso se expusieron las obras de 10 artistas del Centro. Durante la parte cultural de los festejos recibieron el reconocimiento, por parte de la Oficina para los eslovenos por el mundo por los 50 años. Para la ocasión editaron un libro con la historia del Centro. A modo de reconocimiento a las primeras personas que fundaron el Dom distinguieron al Sr. Ivan Žnidar (que el 19/5 cumple 90 años, ¡felicidades!). El acto central fue la puesta en escena de la obra "Politikant", dirigida por Ani Klemen. Los 28 actores fueron reconocidos con el aplauso. Y llegó la torta, y la buena música, la charla, los recuerdos y el deseo por otros tantos años más, de fidelidad a las raíces eslovenas. Felicidades a todos los que forman parte del centro esloveno. (Pág. 3)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Andrej Fink, Marjana Pirč, Luka García, Olga Sladič Fink in Alenka Prijatelj Schiffer. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires - Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 12. maja 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,27 US dolar
1 EVRO	1,30 KAD dolar
1 EVRO	5,02 ARG peso

OBVESTILA

ČETRTEK, 13. maja:
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 19,30 v Slovenski hiši.

ZSMŽ vabi na mesečni sestanek ob 15. uri v Slovenski hiši. Govoril bo dr. Jure Rode: „Biti kristijan danes“.

NEDELJA, 16. maja:
50. obletnica v San Martinu in 55. SLOVENSKI DAN

ČETRTEK, 20. maja:
Z.S.M.Ž. iz San Martina vabi na mesečni sestanek, ob 16. uri v domu. Govoril bo Lic. g. Franci Markež pod naslovom: „Kultura starih narodov v Južni Ameriki“. Vsi lepo vabljeni, tudi možje!

SOBOTA, 22. maja:
Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 23. maja:
Mladinski koncert Aleksandra Mežka, ob 22. uri v San Martinu.

SREDA, 26. maja:
Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 29. maja:
Škofovsko posvečenje msgr. Vinka Bokaliča C.M., ob 10. uri v svetišču Čudodelne Svetinje (Curapaligüe

1185 - CABA).

NEDELJA, 30. maja:
Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

Slovesna sveta maša škofa Vinka Bokaliča, ob 9. uri v Cerкви Marije Kraljice v Lanusu.

SOBOTA, 5. junija:
Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši in sestanek staršev prvega letnika.

NEDELJA, 6. junija:
Spominska proslava žrtv vojne in revolucije, ob 16. uri v Slovenski hiši.

Volitve za referendum na veleposlaništvu R.S. od 9. do 17. ure.

SOBOTA, 12. junija:
Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. junija:
Procesija sv. Rešnjega Telesa

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Rok za oddajo gradiva
Ker sta ponedeljek 24. in torek 25. maja dela prosta dneva, bomo **Svobodno Slovenijo** tistega tedna **zaključili že v petek, 21. maja**. Rok za oddajo člankov in oglasov je do tega dne, do 10. ure.
Uredništvo in uprava

SLOVENCI IN ŠPORT

POZNO, A NIKDAR PREPOZNO ODLIČJE

Plavalec Peter Mankoč je prejel tudi uradno priznanje Mednarodne plavalne zveze (FINA) za lanski decembrski dosežek, ko je na evropskem prvenstvu v Turčiji dosegel nov svetovni rekord na 100 m mešano - 50,76 sekunde.

PRVA TWKMA NA VSESLOVENSKEM STADIONU

Ljubljanski župan si na vse kriplje — pa čeprav bo morala novi stadion plačati država — prizadeva, da bi slovenska nogometna reprezentanca na odprtju stadiona v Stožicah 11. avgusta letos igrala proti Avstraliji. Tako Slovenija kot Avstralija bosta igrali na letošnjem svetovnem prvenstvu v Južnoafriški republiki. Avstralci so se na SP uvrstili kot ena prvih reprezentanc, in sicer kot zmagovalci svoje kvalifikacijske skupine v azijskih kvalifikacijah.

SLABO KAŽE

Po novici, da je Tadej Valjavec osumljen kršenja protidopinjskih pravil, se je sešla slovenska Nacionalna antidopinjska komisija, ki posebnih sklepov za zdaj še ni sprejela. Komisija slo-

venskega kolesarja ne bo zaslišala prej kot v desetih dneh, saj pravila določajo, da mora imeti športnik čas, da se pripravi. Sprejet je bil sklep, da se Mednarodno kolesarsko zvezo zaprosi za vso laboratorijsko dokumentacijo v primeru Valjavec. — Oglasil se je tudi zdravnik Valjavčevega francoskega moštva Ag2r Eric Bouvat, ki meni, da je Valjavčeva zgodba na trilih temeljih. Prepričan je, da potrdilo o zdravstvenih težavah, na katerega se sklicuje Valjavec, ne bi spremenilo izsledkov, ki kažejo na odstopanja v krvni sliki. Ne verjame kolesarjevimi trditvam, da je bil prenezek hematokrit v krvi posledica bolezni, ki jo je Valjavec preстал v lanskem sezoni (obtožba sloni na dveh meritvah, ena z nizkim številom hematokritov pred tekmovalno sezono, druga z visokim številom pa med sezono).

JUDOISTKE IN JUDOISTI NABIRAJO KOLAJNE

Slovenski judoist Rok Drakšič je na veliki nagradi Tunizije v kategoriji do 66 kg osvojil zlato medaljo. V finalni borbi je premagal Madžara Miklosa Ungvarija. Tudi Lucija Polavder, podobno kot na minulem

evropskem prvenstvu na Dunaju, na veliki nagradi Tunizije ni imela pravih tekmic. V kategoriji nad 78 kg je prepričljivo zmagala, tako da se slovenska reprezentanca v domovino znova vrača s številnimi odličji. Njima se je pridružila Raša Sraka Vukovič, ki je v kategoriji do 70 kg osvojila drugo mesto. Zelo uspešno je nastopila tudi Urška Žolnir v kategoriji do 63 kg, saj je osvojila tretje mesto.

ZA STO MEST VIŠE

Na novi teniški lestvici WTA se je na tretje mesto prebila Američanka Venus Williams in se tako med trojico najboljših igralk sveta pridružila vodilni sestri Sereni. Med njima je na drugem mestu Danka Caroline Wozniacki. Najboljša slovenska igralka Polona Hercog je izgubila eno mesto in je zdaj 53. Izgubila je tudi Maša Zec Peškirič; s 112. mesta prejšnji teden je padla na 125. Za več kot sto mest pa je svojo uvrstitev izboljšala Katarina Srebotnik. Nekeč najbolje uvrščena slovenska igralka na lestvici WTA se uspešno vrača po poškodbah in je na novi lestvici že na 277. mestu, prejšnji teden je bila še 387.

Nič več z denarjem

V Ljubljanskem potniškem prometu (LPP) za plačilo voženj po mestu danes še zadnji dan sprejemajo gotovino, nato pa v celoti prehajajo na plačilo z brezkontaktno kartico Urbana.

Potem, ko so z januarjem ukinili žetone, uporabnikom javnega mestnega prevoza kot alternativna možnost ostaja plačilo z Moneto preko mobilnih telefonov. Vožnja z javnimi mestnimi avtobusi stane 0,80 evra, plačilo z Moneto pa v nasprotju s plačilom z Urbano ne omogoča 90-minutnega brezplačnega prestopanja po različnih progah mestnega prometa.

V Ljubljani je plačevanje z Urbano možno 24 ur na dan vse dni v tednu, saj

jo je kadarkoli mogoče kupiti in naložiti na 32 urbanomatih, v delovnem času pa jo lahko uporabniki dobijo tudi na 200

drugih prodajnih mestih. Kot pojasnjujejo v LPP, se je do sedaj za nakup Urbane odločilo že 290.000 uporabnikov.

Ukinitev gotovine je po njihovih navedah tudi gospodarna odločitev, saj bi vzpostavitev primerne sistema za plačevanje z gotovino v obdobju enega leta zahtevala okoli milijon evrov. Sicer pa je glavni razlog za ukinitve plačevanja z gotovino trend po drugih državah, je pojasnil izvršni direktor LPP Peter Horvat. Sodobni sistemi se namreč po njegovih besedah gradijo na poslovanju brez gotovine, ker je to hitreje in enostavneje.

Na LPP še pred poletjem načrtujejo integracijo Urbane v Ljubljansko turistično kartico Urbana, namenjeno turistom, ki so po Horvatovih besedah v tem primeru najbolj ranljiva skupina. Ljubljanska turistična kartica Urbana bo nadomestila sedanjo kartico Ljubljana Card, novost pa bo predvsem njena veljavnost, saj bo veljavna 24, 48 ali 72 ur. Z nakupom kartice bo turist prosto dostopno do najzanimivejše ljubljanske kulturno-turistične ponudbe, kartica pa bo prav tako vključevala tudi prevoz z avtobusi mestnega potniškega prometa, vožnjo s turističnim vlakcem in ladjico, izposojlo koles, vstop v ljubljanske galerije in muzeje ter druge zanimivosti, pojasnjujejo na LPP.

OSEBNE NOVICE

Krsta

V cerkvi Brezmadežnega spočetja v Tafr Vijejo v Tukumanu je bil krščen **Tomaž Avguštin Rébola**, oče je Juan Pablo Rébola, mamica Marta Žakelj. Botra sta bila Ana Josefina Rébola in inž. Martin Žakelj.

V farni cerkvi Sagrada Familia v Haedo je bil krščen **Lorenzo Martín Román**. Očka je Gabriel, mamica Milena Tekavec; bratci pa, Tomaž, Manuel in Francisco. Botrovala sta Veronika Tekavec Amalfi in Sergio Nicastro.

Srečnim staršem naše čestitke!

Smrt

Umrla sta v San Justu **Blaž Miklič** (52) in v Ramos Mejiji **Ivan Makovec** (84).

Naj počivata v miru!

Nov diplomant

Na Državni Tehnološki Univerzi v Tukumanu je končal študije **Marko Gabrijel Žakelj** in postal višji tehnik za „Varnost in higieno pri delu“. **Iskrene čestitke!**

Starši: čudovite pravljice za otroke; najlepše povesti za naše mladce in mladenke. Približajte jim svet fantazije v slovenskem jeziku. Kje? Kdaj?

Na štantu Zedinjene Slovenije na Slovenskem dnevu!

In tudi spominčki, zastavice, nalepke, značke, in še marsikaj. **V nedeljo 16. maja v Slovenskem domu v San Martinu.**

Pod geslom *Dati in vztrajati!*

Zedinjena Slovenija in Slovenski dom San Martin
lepo vabita, da se udeležite slavnosti

55. slovenskega dne in 50. obletnice Slovenskega doma v San Martinu,
ki bo v **nedeljo, 16. maja 2010**
v prostorih Slovenskega doma (Ramón Carrillo 2362, San Martín).

Spored:

10.30	Zbiranje narodnih noš in gostov v prostorih doma.
11.00	Dviganje zastav in odkritje spominske plošče ob 50. obletnici doma.
11.30	Sv. maša v zavodu Presvetega Srca Jezusovega (Ramón Carrillo 2349, San Martín).
13.00	Prijateljsko kosilo. Prijave na 15-4148-6228 / 4768-7565 od 18. do 22. ure.
16.30	Kulturni program, pri katerem sodelujejo skupine vseh naših domov. Slavnostni govor: ga. Katica Kovač Dimnik.

Vsi prisrčno vabljeni!